

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/168/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116225907
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7116225907.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Imricha Volkaia vo veci starostlivosti súdu o maloletého S. Ž. nar. X.XX.XXXX zastúpeného procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice dieťa rodičov matky W. Ž. nar. X.X.XXXX bývajúcej v Y. na N. ul. č. XX a otca C. Ž. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v C. na C. ul. č. X v konaní o zvýšenie výživného o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 28.3.2018 č.k. 21P 41/2017-56 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zvýšil výživné od otca pre mal. S. Ž. naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie z 11.3.2009 č.k. 11C 70/2008-40 z 33 € mesačne na 63 € mesačne od 8.11.2016 do budúca, ktoré je otec povinný posielat' matke maloletého vždy do 20. dňa v mesiaci vopred. Dlhé výživné, ktoré vzniklo jeho zvýšením od 8.11.2016 do 30.3.2018 vo výške 553,30 € povolil otcovi splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 20 € až do zaplatenia. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, v ktorom uviedol, že jeho mesačný príjem je minimálny a nezvláda finančne platiť 83 € mesačne. Jeho mesačné výdavky na príspevok do domácnosti na stravu a inkaso je 200 €, synovi C. Ž. platí cestovné 50 € mesačne a rôzne školské potreby, hygienické potreby a oblečenie, obuv, lieky, kvapky na alergiu, maste a prášky na bolesť chrbtice. Zároveň aj on má osobné a hygienické potreby, pričom doposiaľ platil výživné pre mal. S. 33 €. Zo svojho mesačného príjmu by vedel prispievať na výživu S. 50 € mesačne. Vzhľadom na to navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok a vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie o zmene výživného.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že trvá na zvýšení výživného pre S. z 33 € na 100 €. Dôvodom sú zvýšené nároky na jeho stravu, lieky a oblečenie. K vyjadreniu pripojila rozpis svojich nákladov a príjmov.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v plnom rozsahu potvrdiť.

5. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že s jej návrhom na zvýšenie výživného na 100 € mesačne z dôvodu jeho minimálneho mesačného príjmu nesúhlasí, ako aj s poukazom na to, že vychováva svojho syna C. Ž., ktorý navštevuje strednú odbornú školu. Svoje mesačné náklady uviedol v odvolaní proti rozsudku o zvýšení výživného.

6. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, správne a zákonne vo veci rozhodol, pričom v odôvodnení sa vysporiadal s podstatnými okolnosťami prejednávaneho prípadu a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil.

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že predpokladom zmeny rozhodnutia o výživnom podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine je výrazná zmena pomerov na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, pričom aj pri rozhodovaní o zmene výživného sa obdobne použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, v tomto prípade § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Kritériami určovania rozsahu vyživovacej povinnosti v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení sú odôvodnené potreby dieťaťa, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. Pri určení rozsahu výživného je preto potrebné vychádzať z toho, aká peňažná suma je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, medzi ktoré patria okrem bežných potrieb ako výživa vo vlastnom zmysle slova aj šatstvo, bielizeň, obuv, náklady na bývanie, ako aj ďalšie potreby súvisiace s prehľbovaním a rozširovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov, prípravou na budúce povolanie a tiež kultúrne, športové a rekreačné potreby. Ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine rozšírilo východiská zisťovania a posudzovania možností, schopností a majetkových pomerov rodičov aj o zisťovanie takzvanej potenciality príjmov. Princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity, to znamená, že súd je povinný prihliadať aj k zjavne nevyužitým schopnostiam povinného rodiča. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti preto nie je smerodajné, aký príjem rodič v skutočnosti dosahuje alebo či vôbec pracuje, ale to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti a podobne. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že žiaden účinný zákon v Slovenskej republike nezakotvuje povinnosť pracovať ani právo, resp. povinnosť pracovať v odbore, v ktorom je osoba vyučená, prípadne pracovať na pozícii alebo v zamestnaní zodpovedajúcom predstávam povinného rodiča. Každý rodič má ale povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojich detí, a teda usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k deťom nebolo ohrozené.

11. Súd prvej inštancie sa vyššie uvedenými kritériami pre určenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom zjavne zaoberal v rámci zisťovania skutočného stavu potrebného pre rozhodnutie o zvýšení výživného a dospel k správne záveru, že výživné v rozsahu 63 € mesačne zodpovedá možnostiam a schopnostiam otca plniť si vyživovaciu povinnosť, i keď v celom rozsahu nepokrýva odôvodnené potreby dieťaťa spolu s podielom matky na uspokojovaní odôvodnených potrieb dieťaťa, avšak vzhľadom na to, že uspokojovanie odôvodnených potrieb dieťaťa je vždy limitované možnostiami a schopnosťami rodičov, bolo jeho rozhodnutie vecne správne. I keď u otca nedošlo k pozitívnej zmene pomerov, nakoľko v čase predchádzajúcej úpravy výživného v roku 2008 bol nezamestnaný a v súčasnosti je naďalej nezamestnaný, došlo k podstatnej a trvalej zmene pomerov u maloletého dieťaťa, ktorého potreby sa za 10 rokov zmenili v dôsledku jeho rastu, dospievania i školskej dochádzky. Na druhej strane v konaní nebolo preukázané, že by otec počas celého svojho aktívneho veku vyvíjal adekvátnu snahu o zabezpečenie si zdroja príjmu tak, aby si mohol plniť vyživovaciu povinnosť nielen k mal. S., ale aj k ďalšiemu dieťaťu, ktorého starostlivosť zabezpečuje. Matka dieťaťa takto zabezpečuje výživu mal. S. aj na úkor svojho životného minima a uspokojuje jeho potreby spontánne, tak ako postupne vznikajú, preto aj otec má rovnakú povinnosť primerane sa podieľať na uspokojovaní odôvodnených potrieb dieťaťa,

a to aspoň určeným výživným 63 € mesačne. Ponechanie výživného na doterajšej úrovni by v tomto prípade znamenalo posunúť zodpovednosť otca za zdravie a život dieťaťa na matku, ktorá sa osobne o dieťa stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť k dieťaťu na hranici svojich možností, čo by bolo nepochybne v rozpore so Zákonom o rodine, morálkou aj spravodlivosťou. Pretože súd prvej inštancie vo veci správne a zákonne rozhodol, odvolací súd rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

12. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).